

Dnes byla noc

Jan Nedvěď

1. Dnes byla noc, ještě tě na rukách mám,
na bílém těle leží dotyků stín.
Jsi na polednách rozpálený milostný chrám,
jsi důvod krásný k pocitu vin.

Dnes byla noc a nikdo o pomoc nezval
vrásky, co jsem ráno na tváři měl,
jak stará řeka pluly vodou okolo skal,
kde dávno jsem tě, lásko má, chtěl.

- R: Jsi můj kout, jsi štěstí malých dálek
a s tvou nahotou tě slíbat ráno smím,
duší z pout jsi vítěz tichých dálek,
když jsme se dobývali k ránu snad už po stý.

2. Až dáno je tichem, co se po nocích zpívá
někde blízko srdce pod oblinou,
že nic nestojí na zemi tak pevně jak já
a srdce zvoní lidem nad krajinou.

Ne, nebudem nic říkat, nic jsi nebudeme lhát,
prostě se milujem, ať jaký je řád,
a ještě něco, o čem lidé pochybují,
nic není největší jak slůvko rád.

R: + mezihra

R: 3x...